

SFÂNTA LITURGHIE ESTE CEA MAI ÎNALTĂ EXPRESIE

A SLUJIRII BISERICI

(17/10/2021)

În bisericile noastre sfinte se slujesc zilnic diverse Sfinte Slujbe. Se cântă imnuri, se citesc sau se cântă psalmi din Vechiul Testament, preotul recită rugăciuni și cereri, se citesc texte hagiografice (viețile sfinților). Sfintele slujbe stabilite de Biserică sunt după cum urmează:

Vecernia este slujită în fiecare după-amiază și odată cu ea începe ciclul Sfințelor Slujbe din ziua dată. În timpul Vecerniei, se cântă minunatul imn antic de seară „Lumină lină”.

Slujbele de noapte sau miezonoptica este slujită în mod normal la miezul nopții și se cântă următorul imn: „Iată, Mirele vine în mijlocul nopții ...”.

Utrenia începe în mod normal înainte de răsăritul soarelui, iar la sfârșitul slujbei se cântă Doxologia mare: „Slavă Ție Celui ce ne-ai arătat lumina ...”.

Ceasurile: ceasul întâi (la 06.00 în timpurile moderne), care este dedicat Luminii lumii, Domnului nostru Iisus Hristos; ceasul al 3-lea (în jurul orei 09.00 astăzi); conținutul imnurilor și al cererilor se referă la sărbătoarea Rusaliilor; Ceasul al 6-lea (la ora 12:00) se referă la Jertfa Domnului; iar ceasul al 9-lea (la ora 15.00) timpul în care Domnul răstignit și-a dat Duhul lui Dumnezeu Tatăl.

În funcție de perioada ecleziastică, la acest ciclu se adaugă alte Sfinte Slujbe, cum ar fi Pavcernița Mare și Mică, Acatiste și Canoanele de Rugăciune către Fecioara Maria, către sfinți, precum și slujbele de pomenire pentru cei care s-au așezat în Domnul.

Toate aceste Servicii Divine sunt minunate, atrăgătoare și ne înalță sufletele la cer și conțin în sine toate elementele de bază ale rugăciunii pure, prin care exprimăm în fața Dumnezeului Întreit lauda și recunoștința noastră pentru binecuvântările Sale infinite, pocăința noastră pentru păcatele pe care le-am săvârșit din propria noastră voință sau din ignoranță și neglijență și astfel atragem putere și har pentru luptele noastre spirituale și adversitățile vieții de zi cu zi. Beneficiul spiritual al credincioșilor din participarea noastră regulată la serviciile divine zilnice ale Bisericii noastre Ortodoxe este într-adevăr mare!

Dar trebuie să subliniem aici că, oricât de minunate ar fi aceste Sfinte Slujbe, oricât de uimitoare ar fi, niciuna dintre aceste slujbe nu poate fi comparată cu înălțimea, strălucirea și măreția Sfintei Liturghii! Dacă ar fi să facem o comparație cu sistemul nostru solar, am spune că Sf. Liturghie este Soarele care strălucește peste tot și că toate celelalte Sfinte Slujbe sunt sateliții soarelui, care reflectă lumina soarelui. Ciclul liturgic de douăzeci și patru de ore are ca centru și punct de referință Sfânta Liturghie. Acolo, în Sfânta Liturghie culminează și se încheie lucrarea sfințitoare a Bisericii și sfințirea credincioșilor.

Dar există unii creștini ortodocși care din ignoranță confundă Sfânta Liturghie cu celelalte Sfinte Slujbe pe care le-am menționat. Ce este atât de important și de extraordinar, încât face ca Sfânta Liturghie să fie superioară tuturor celorlalte Sfinte Slujbe? Este Taina Euharistiei divine. Pe parcursul a aproximativ o oră cât durează Sfânta Liturghie, Taina Tainelor este împlinită, taină întemeiată și predată de Domnul nostru Iisus Hristos ucenicilor Săi în timpul ultimei cine, în noaptea din Sfânta Joi, cu puțin înainte de a fi arestat și a fi răstignit. Trei sfinți evangheliști (Matei 26: 26-29; Marcu 14: 22-25; și Luca 22: 14-22) descriu modul în care Domnul în timpul ultimei cine a săvârșit Taina Euharistiei prin schimbarea vinului în Sfântul Său Sânge și a pâinii în Sfântul Lui Trup și s-a împărtășit ucenicii Săi pentru prima dată!

Este frapant faptul că apostolul Pavel descrie, aproape cu cuvinte identice celor trei sfinți evangheliști, cum Domnul a dat Taina Euharistiei. El afirmă, de asemenea, că nu a auzit-o de la oameni, ci, așa cum scrie: „Căci eu de la Domnul am primit ceea ce v-am dat și vouă: Că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine, Și, mulțumind, a frânt și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul după Cină, zicând: Acest pahar este Legea cea nouă întru sângele Meu. Aceasta să faceți ori de câte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Căci de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți până când va veni.” (1 Cor.11: 23-32)

Sub aceste cuvinte simple se află o mare adâncime de adevăruri spirituale pe care trebuie să căutăm să le abordăm în măsura în care este posibil pentru puterile noastre mentale și spirituale umane limitate. Cu toate acestea, este mult mai dificil să înțelegem semnificația profundă care este cuprinsă în ceea ce a spus și a făcut Domnul la Cina cea de Taină - acest lucru se datorează faptului că ne confruntăm cu o Taină sacră și unică! Înțelegem că cu cât Domnul nostru Iisus Hristos era mai aproape de momentul despărțirii Sale de ucenicii Săi, cu atât mai mult și-a dezvăluit dragostea Sa față de ei. Ioan, apostolul iubirii, așa cum este numit, scrie în stilu-i caracteristic: „Iar înainte de sărbătoarea Paștilor, știind Iisus că a sosit ceasul Lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubind pe ai Săi cei din lume, până la sfârșit i-a iubit.”. (Ioan 13: 1)

Fructul acestei iubiri desăvârșite a Domnului pentru ucenicii Săi și pentru toți cei care ar crede în El, este baza Tainei Euharistiei, așa cum vom vedea în următoarea noastră Predică.